

Излагање на округлом столу "Последице ратова деведесетих из угла породица жртава"

Зашто је убијених, који се воде као нестали, мало у медијима, зашто их има само уз пригодне датуме, када породице јавно упозоравају на тај проблем а званичници наместе један од својих, за сваку пригоду посебно припремљен и извежбан изглед лица – у конкретном случају онај, тобоже саосећајни, с пуно разумевања...

На убијенима, који се воде као нестали, не добивају се нити губе избори, не дижу се нити падају рејтинзи. Убијени, који се воде као нестали, нису профитабилна ни тиражна тема, они не повећавају слушаност ни гледаност радио станица и телевизија, не доносе огласе, нема их на друштвеним мрежама, форумима...

Приче о њима нико не шерује, ретки објављени чланци, репортаже, аудио и видео прилози о овој теми не изазивају готово никакве коментаре и реаговања. Осим ако се за њих не залепе дежурни чистачи наших заблуда који по партијској директиви чуче на интернету и улепшавају сваку лошу мисао о вођи и вођама. Убијени, који се воде као нестали, једноставно ником нису занимљиви, нису конкурентни, одавно су “надјачани” догађајима из наше бурне свакодневице богате скандалима разне врсте, публици интересантнијих од судбине људи са потражних листа, покојника, масовних гробница, Н.Н. крстача, ДНК...

Приче о жртвама нико не шерује

Пише: Милка Љубичић

понедељак, 07 јул 2014 17:08

